Allt är inte Gud som Glimmar - Kapitel 6

Spara som PDF

Lyssna till bokens Kapitel 6 via spelaren nedan (talsyntes):

När du lyssnat klart går du vidare Kapitel 7 -→

(Klicka på denna länk för att lyssna om du inte ser en spelare ovan eller högerklicka för att ladda hem mp3-filen till din dator)

Falska uppenbarelser

Låt oss för en stund lämna Kenyon och i stället lyssna till Kenneth Hagin. Just nu får han väl anses vara den mest ansedda av USA:s trosförkunnare. Stora delar av hans undervisning bygger på uppenbarelser som han menar sig ha fått från Jesus personligen.

Kenyon bygger också på uppenbarelser men han gör inte så mycket affär av dem. Ofta skriver han så som han gör när han skall undervisa om att Jesus inte frälste oss på korset utan i avgrunden:

> “En dag såg jag att det inte var hans fysiska död som löste syndens problem utan det var hans andliga död... Jag såg att han dog två gånger på korset... Jag ville inte acceptera de förhållanden som jag berättar för dig, och länge förkastade jag dem. Jag vägrade att låta mitt förstånd acceptera dessa fakta, men nu har jag gjort det” (The Hidden Man, sid 67).

Man kan undra hur det gick till, när han “såg”!

Hagin, däremot, berättar ofta livfullt om hur Jesus visat sig för honom och talat till honom. Ibland menar han sig ha hört Herrens röst utan att kunna se honom. I vilket fall utspinner sig en dialog som sedan blir till en lärosats.

Man finner flera typiska exempel i det lilla häftet *How to write your own ticket with God* samt i den lite större boken *I believe in visions*.

“Herrens” vanmakt

I den senare återges en uppenbarelse, där “Jesus” visar sig för Hagin och talar till honom. Rätt snart störs samtalet av en demon som ställer sig mellan dem och hoppar upp och ner och ropar: “*Yacketi-yack-yack-yack*”. Samtalet kunde därför inte fortsätta. Efter en stund säger Hagin till demonen att han skall sluta i Jesu namn, och anden faller då platt till marken. Sedan kommer det märkliga, för då kommenterar “Jesus” det inträffade genom att säga att det var bra att han, Hagin, sade till demonen för det kunde inte Jesus göra.

Poängen - det sägs rent ut - var att Jesus redan överlåtit sin auktoritet över skapelsen till kyrkan. Om det alls skall utövas någon auktoritet, så måste de kristna göra det. Det står inte att Jesus avstod från att råda över den störande anden. Det står att han inte kunde. “Den som ber Gud att näpsa djävulen slösar bara med tid”, säger “Jesus” i denna uppenbarelse!

Bibeln däremot säger att Jesus är upphöjd över alla furstar och väldigheter (Ef 1:21) och att han är huvudet för allt skapat inklusive andemakterna (Kol 2:10). Jakob säger: “Du tror att Gud är en? Det gör du rätt i. Också de onda andarna tror det och darrar” (Jak 2:19).

Konsekvensen

Om vi skall ta Hagin på allvar så skulle denna och liknande uppenbarelser innebära att vi själva måste hålla reda på alla demoner. Jesus kan inte erbjuda oss något beskydd för han kan inte råda över andarna. Därmed skulle vårt bekymmersfria barnaskap flyga all världens väg.

Likaså skulle vi komma fram till att Adam skulle ha mera makt över skapelsen än Kristus själv, trots att allt i skapelsen är till genom honom och till honom och äger sitt bestånd i honom. Det kan dessbättre inte vara sant. Vi bör vara på vår vakt när teologin leder till att vi växer till och Kristus förminskas.

Den tredje slutsatsen blir att den enda bön som inte är bortkastad tid, är bön om smörjelse i kraft, så att man kan ta itu med alla demonerna. Vanlig förbön kan ju inte leda särskilt långt, om denna uppenbarelse skall tas på allvar. Det skulle ju inte ha lönat sig om Hagin hade ropat till Jesus att tysta ner demonen. Han kunde ju inte.

I så hög grad tar inte ens Hagin själv sin uppenbarelse på allvar. I andra sammanhang skriver han mycket om hur Gud gripit in som svar på förbön. Eftersom teologin bygger på att alla problem orsakas av djävulen, så undrar man

hur bönesvaren i så fall uppkommit.

Helt klart är i vilket fall, att det är mycket lätt gjort att bli helt demonupptagen genom att lyssna på denna och liknande uppenbarelser. Inte sällan talas det i trosrörelsen mer om och till djävulen än man talar till Gud eller om honom.

Lovsången blir ofta ett finurligt mellanting. Den om någon skall ju vara riktad till Gud och det är den kanske. Men samtidigt hör man en mängd undervisning om att den är ett vapen mot demonerna. Det sägs att de inte står ut med att vi lovsjunger utan flyr sin väg. Därför bygger det myckna lovsjungandet inte bara på att Gud lyssnar utan också på att demonerna hör att vi sjunger.

Skrattgudstjänster

Man kan hamna på “gudstjänster” som består i att alla på militärt kommando uppmanas att skratta ut djävulen - bokstavligt talat. Sådant varnar Judas för i sitt korta brev och det kan man ju förstå. Inte tillhör hånskrattet Guds rike! Och det är ingen manifestation av vår förmenta auktoritet över demonerna. Hånskrattet är alltid ett uttryck för högmod, och sådant går före fall säger Bibeln.

Om demonerna vore så grundligt besegrade att man rätteligen borde gapflabba åt dem, varför ägnar man dem då alls någon uppmärksamhet? Tror inte du som jag att det är djävulen som skrattar allra hjärtligast?

Det är därför ganska klart vad det egentligen handlar om. Andemakterna längtar efter att få komma i centrum för vår uppmärksamhet. Djävulen vill antagligen helst arbeta i det tysta. Men när Guds folk upptäckt att han inte är en gammal saga utan levande verklighet så byter han taktik. Då gäller det att till varje pris i stället få oss att ägna all vår tid och uppmärksamhet åt honom.

Man får väl anta att Hagin låtit lura sig av den fina uppenbarelsen. Det andra alternativet vore för gräsligt.

Skicka änglar

Vid ett senare möte med “Jesus” beskrivs i samma bok, hur Hagin fick lära sig att skicka ut “sin” ängel, framför allt till att hämta pengar. Gestalten avkrävs ett bibelord och gör en mycket spetsfundig utläggning av Hebr 1:14.

Denna vers skulle då betyda att var och en av oss har en personlig ängel, som står till vårt förfogande och väntar på våra order. Han väntar inte på Guds befallningar utan på våra. Så konstigt då att varken Jesus eller Paulus verkar veta om denna möjlighet. Jesus talar om att han kunde bett till Fadern och Fadern

skulle ha skickat tolv legioner änglar (Matt. 26:53). Varför sade han inte att han själv kunde skickat dem? Varför skriver aldrig Paulus något om konsten att “tro in pengar” genom att skicka änglar?

Nu visar en närmare granskning att också denna uppenbarelse är falsk. Uppenbarelsens “Jesus” utlade King James översättning av den aktuella versen. Den kan möjligen pressas till den betydelse som Hagin fick ta emot. I den grekiska grundtexten står det däremot glasklart, att det inte är vi som skickar änglarna utan Gud. Skillnaden är en fråga om att det grekiska uttrycket är helt exakt i sin syftning. Där ges inga befogenheter för oss att ge order till änglarna. Vi skall be till Gud, inget annat.

Vad säger du om en “Jesus” som inte kan sitt eget Ord på dess grundspråk?

Denna uppenbarelse får precis samma kusliga effekt som den förra: vi växer till och Herren förminskas. När nu Hagin förkunnar att han får in mer pengar sedan han börjat skicka “sin” ängel blir man fundersam. Vad tror du det är för änglar som får det hela att fungera, om det inte finns något i Skriften som ger oss lov att skicka Guds änglar?

Skriv ditt eget kvitto

Uttrycket “*Write your own ticket with God”* betyder ordagrant: “Skriv din egen överenskommelse (= önskelista, kvitto) med Gud”. Själva uttrycket är talspråk med betydelsen att man får något på sina egna villkor.

Det kommer från en uppenbarelse, som Hagin lär ha haft, när han en gång förberedde en predikan över berättelsen om kvinnan som hade underlivsblödningar. Plötsligt stod “Jesus” där och “förklarade” texten. Hennes helande skulle ha berott på att hon följde ett strikt schema. Först sade hon att hon skulle bli frisk om hon fick röra vid honom. Sedan rörde hon vid honom. Därpå tog hon emot sitt helande och till sist vittnade hon.

Fyra steg formuleras därför i konsten att ta ut förmåner i tro: “*Say it, do it, receive it, tell it*”. På svenska blir det: “Säg det, gör det, tag emot det och vittna”. Den sista punkten kan betyda, att man tackar Jesus eller att man berättar för andra om vad som skett. Det utläggs ibland lite olika.

Uppenbarelsens “Jesus” betonar att “vem som helst kan få vad som helst överallt” om han bara tar dessa fyra steg. Än en gång får vi veta att de som ber till Gud för att vinna seger över världen, köttet eller djävulen bara slösar med tid. De skall skriva sitt inkassokvitto i stället (sid 20).

Av denna uppenbarelse ser vi samma konsekvenser som av de föregående. Det gäller inte längre att be om det man önskar. Det normala är i stället att man plockar åt sig utan att fråga. Herren behöver inte bli tilltalad förrän tidigast när allt är klart. Alltså har vi än en gång vuxit till medan Herren har förminskats.

Allt detta kunde accepterats om man klart sagt ut att det fungerade i kvinnans fall för att hon fått tron för helandet som en personlig gåva från Gud. Men så säger man inte och därför blir det bara självsvåldet kvar. Hade hon först bett om trons klartecken för ett helande, så hade hon ju slösat med tid.

Reservdelslager

En likartad tankegång möter vi i den uppenbarelse som Roberts Liardon hade, när han var i “himlen”. Han möter där en “Jesus” som visar honom ett stort lager av ögon, ben, armar och andra kroppsdelar. Denne “Jesus” sägs gråta över att så få människor vill ta ut vad de behöver från hans lager när de blir sjuka.

Även här möter vi en vanmäktig allhärskare. Han gråter i sin förtvivlan över att ingen vill ta ut reservdelar ur hans lager. Själv tycks han inte kunna hjälpa de sjuka. Om han har all makt i himmelen och på jorden varför fäller han då vanmaktens tårar i denna uppenbarelse?

När den verklige Jesus gick här på jorden grät han av medlidande med Jerusalem som snart skulle komma att få skörda frukterna av sin egen förhärdelse. Människorna ville inte se sin synd. Detta är väl en sak för sig. Men varför skulle Jesus stå i himlen och gråta för att de sjuka envisas med att be till honom i stället för att själva ta för sig ur reservdelslagret?

Sammanfattning

Vilken frukt leder dessa och många liknande uppenbarelser till? Svaret är självsvåldighet. Demonerna skall befallas, och änglarna skall skickas. De himmelska förmånerna skall man bara ta för sig av utan att tala med Herren förrän efteråt. Herren till och med gråter om vi inte plockar åt oss.

Jesus kan inte själv befalla demonerna. Änglarna blir inte ivägskickade om vi inte gör det. Jesus kan trots sitt reservdelslager inte hjälpa de sjuka som svar på bön. Han kan bara hjälplöst vänta tills vi tar för oss, vilket vi skall göra utan att fråga. Jag överdriver inte nu. Det står faktiskt så här.

Jesus beskrivs alltså som vanmäktig i sin egen skapelse, medan vi har alla resurser och fria händer. Vem i himlarymderna har intresse av att vi skall tro på

det här?

Av denna förkunnelse blir många övermodiga och hårda. Andra bryter ihop totalt när de ställs inför uppgiften att själva hålla reda på alla demoner. Jag har hört människor berätta om att man förkunnat vikten av att den kristne talar i tungor det första han gör när han vaknar. Annars kan djävulen flyga på honom på morgonkvisten. Varför han inte i så fall hellre gör det när vi sover har jag undrat utan att få svar. I vilket fall är ju förkunnelsen skrämmande otäck för alla som inte har ett så massivt övermod att de tror sig om att kunna sköta skapelsen i Guds ställe.

Den man fruktar för blir ens gud. Därför talar Bibeln mycket om gudsfruktan som är en bävan inför Guds helighet. Den är inte en sådan rädsla som man känner inför en som är ond. Trosförkunnelsen gör Gud förunderligt liten och stereotyp mitt i allt upphöjande och lovsjungande.

Den som verkligen blir fruktansvärd av den här förkunnelsen är djävulen. De som till sist bryter samman brukar ha en djup och svårbemästrad djävulsfruktan. Budskapet om djävulen är så förvirrande, för han är ena stunden så liten att man rätteligen bör skratta åt honom. I nästa stund är det hans “attacker” som står bakom alla lidanden från snuva till atomkrig. Den troende uppmanas att ständigt tala i tungor för att värja sig mot den löjeväckande lilla djävulen. Är han stark eller är han svag? I vilket fall har han fått en uppmärksamhet som han sannerligen inte förtjänar.

Till Kapitel 7 -→

←- Till Kapitel 5

←- Till Innehållsförteckning